

[Leif Hermann]

ninger, betegnede socialministeren vores kritik af det forhold som et juridisk skoleridt.

Jeg synes, det er en meget flot bemærkning at komme med. Når det drejer sig om tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, reducerer man diskussionen om dette afgørende og væsentlige spørgsmål. Et spørgsmål, der også for Det Radikale Venstre, da vi diskuterede forvaltningslovens § 28, var afgørende og væsentligt, reduceres nu til et spørgsmål, som kun særligt uddannede mennesker kan have interesse i at behandle. Det finder jeg flot.

Jeg finder det samtidig en smule forargeligt, at landets socialminister kan se på spørgsmålet om, hvor langt fortrolige oplysninger skal kunne vandre rundt i systemet, som et problem vedrørende juridisk skoleridt.

Så siger socialministeren, at det, vi gør, er til gavn for familierne; familierne har jo gavn af, at tingene sker i en helhedssammenhæng. Det fremgår også af det bilag, der er optrykt til betænkningen, og hvor der står, at oplysningerne skal kunne videregives, når de er til gavn for klienten eller dennes familie.

Ja, det er skrevet, som om der findes en slags objektiv standard for, hvad der er til gavn for klienten og dennes familie, men denne objektive standard findes ikke. Den er forskellig fra kommune til kommune, og den er forskellig fra familiesag til familiesag.

Yderligere er den argumentation farlig, fordi hele den generelle måde at argumentere på gør, at i det øjeblik socialforvaltningen finder det til gavn for familien, at man inddrager alle mulige andre, sygehusmyndigheder, politi osv., så kan man gøre det ud fra den argumentation.

At det er det, der er hensigten, tyder også de ændringer af retsplejeloven på, som justitsministeren pønser på at komme med til efteråret for at omgå forvaltningslovens § 28 også i relation til politiet.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil ikke have, at man beskylder SF for at være imod tværfagligt arbejde og for at være imod et helhedssynspunkt. Socialministeren ved godt, at kernen i SF's syn på socialt arbejde er, at man ser det som en helhed, og at man ser det tværfagligt.

Det, vi har imod SSP-arbejdet, og som vi også mener er dukket op i denne sag, er, at den

fortrolighed, man har i sociale sager og i arbejdet med sociale sager, kan anvendes til efterforskningsarbejde hos politiet. Det har vi faktisk konkret set nogle eksempler på rundt omkring, hvor man har udvekslet oplysninger.

Hvis man følger med i SSP-debatten i tidsskriftet Dansk Politi, ser man, at det fremgår helt klart og tydeligt, at det er politiets ønske at få udvekslet oplysninger til gavn for politiets arbejde. Det er vi imod. Vi har ikke noget imod, at politiets arbejde bliver mere socialt, og at man har social forståelse – hvad man i øvrigt også har i mange tilfælde inden for politiet – men vi er imod, at når folk henvender sig i socialforvaltningen, aner de ikke, om deres oplysninger bliver brugt til et politimæssigt efterforskningsarbejde. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg godt vil have afklaret det, som hr. Agerschou også var inde på: Er det sådan, at de generelle retningslinjer for det sociale arbejde vedtaget i kommunalbestyrelsen kan indeholde f.eks. stop for anbringelse i døgninstitution, hvad vi har set at nogle kommuner har truffet beslutning om? Kan kommunalbestyrelsen beslutte et generelt stop for anbringelse i døgninstitution?

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Socialdemokratiet har også været alvorligt optaget af at sikre, at den enkelte kunne regne med fortsat tavshed omkring sin sag, når den skulle behandles, og at den enkelte kunne regne med, at de ressourcer, der skulle bruges til at løse et problem, blev brugt. Vi føler os sikre på, at den situation er uændret ude i kommunerne. Vi har haft nogle meget fornuftige og meget gode samråd med socialminister og justitsminister på disse områder.

Vi synes, at når man skal gå nye veje – og det skal man også i kommunerne på disse områder – så skal det være et tværsektorielt samarbejde, et samarbejde på tværs af de grænser mellem udvalg, vi kender i dag, til gavn for børn og familier. Vi har mulighed for at lave nogle nye strukturer.

Der står ikke »skal« i denne lov. Det er et »kan«. De kommunalbestyrelser, der har lyst til at lave tværsektorielt arbejde, skal nedsætte dette udvalg, men de kan bibeholde det socialudvalg, de kender, stort set. De skal nedsætte dette udvalg til behandling af disse sager, og det er der tryk på.